

Recensie Trouw Makkelijk in de omgang ★★★★★

Comédienne Lisa Ostermann is een natuurtalent

Een stoere uitstraling en een onvervalst Amsterdamse tongval zijn de middelen waarmee Lisa Ostermann haar publiek vanaf de eerste seconde bij de lurven grijpt. Ze houdt die aandacht vervolgens vast dankzij haar vele originele observaties. Waarom zijn R&B-hitjes bijvoorbeeld altijd zo vaag over seks? Zo leer je als jongere toch nooit hoe het werkt!

Makkelijk in de omgang is Ostermanns tweede avondvullende voorstelling. In 2020 won ze alle prijzen op het Leids Cabaret Festival, en dat snap je als je haar met zoveel souplesse de zaal ziet bespelen. De inmiddels 32-jarige comédienne is een natuurtalent.

Van binnen is ze hoogst onzeker

Dat ze zich daar maar al te bewust van is, blijkt uit de hilarische zelfverheerlijkende rap waarvan ze het publiek keihard de refreinregel “Lisa fucking Ostermann” laat mee scanderen. Tegelijk toont dit nummer ook haar andere kant. Van binnen is ze hoogst onzeker, zo leren we in de loop van de tekst. Dit Amsterdamse straatschoffie, gekleed in een knalblauw joggingpak, heeft een grote mond, maar een klein hartje.

Op papier mag dat cliché klinken, maar de pure manier waarop Ostermann het allemaal brengt, maakt dat het erin gaat als zoete koek. Het helpt daarbij dat uit

haar verhalen en liedjes steeds veel empathie spreekt. Ze ergert zich aan het type van de oudere witte vrouw die haar op veel te bitse toon terechtwijst, maar kweekt er uiteindelijk ook begrip voor.

De moraal is dat in ieder van ons tegenstrijdigheden schuilen. Ostermann wil graag cool zijn, maar is ook een nerd. En de mens is als soort zowel mooi als destructief, in staat om de planeet te vernietigen, maar ook tot op het laatst hoopvol dat het nog wel het goed zal komen.

Geërfd van haar oma

Zolang Ostermann put uit haar eigen ervaringen is ze zeer overtuigend in het overbrengen van deze moraal. Zodra ze nadrukkelijk het perspectief kiest van de ander, verandert dit.

In het nummer *Ik ben geen slechte moeder* vertolkt ze de stem van een verslaafde moeder wiens kind uit huis is geplaatst. Naast alle persoonlijke ontboezemingen doet deze sociale aanklacht wat gekunsteld aan. Het gevoel van effectbejag dringt zich op, waar Ostermann elders in de voorstelling steeds zo volstrekt geloofwaardig is.

Haar puurheid lijkt de cabaretière vooral geërfd te hebben van haar oma, over wie ze in *Makkelijk in de omgang* met veel liefde vertelt. Het vormt een van de vele verhalen waarmee Ostermann de zaal een beetje laat smelten.